

[Albrechtsen]

digt ud af det, hvis man sikrede en forhøjelse, som på den løbende drifts- og anlægsramme, hjemmestyret skulle arbejde med, gav disse helt nødvendige 300-400 mill. kr. ekstra.

Det er selvfølgelig tal, som må gennemgås nærmere i boligudvalget ud fra behovene, men mindre kan på ingen anstændig måde gøre det.

Jeg synes, det var en meget klog tale, fru Lone Dybkjær holdt, i den forstand, at hun erkendte, at der var brug for meget grundige undersøgelser af disse ting i boligudvalget. Det vil jeg da gerne sige tak til Det Radikale Venstre for. Det er vi helt enige i, og især vil vi lægge vægt på, at undersøgelsen omfatter dokumentation for, hvilket udgiftsniveau det vil kunne lade sig gøre at gennemføre opretningen af boligerne for, hvis man f.eks. opstillede som målsætning, at problemerne skulle være nogenlunde under kontrol i løbet af 3 eller 5 år. Det er vel ikke helt urimeligt at have som målsætning.

Konkluderende kan jeg sige, at VS har samme opfattelse af de tre lovforslag som helhed, som SF har. Vi kan ikke stemme for dem, sådan som de ser ud her. Det er klart, at vi vil stemme for selve opgaveoverførslerne i det omfang, Landsstyret opretholder sit ønske om overførslerne, men vi kan altså ikke stemme for tilskudsloven, det vil være ganske umuligt, sådan som den ser ud nu. Det kan vi ganske enkelt ikke tage medansvar for.

Hr. Dohrmann afslørede en ufattelig uvidenhed om forholdene i Grønland. Jeg vil henvise ham til at læse en ganske interessant bog, som for nylig er udkommet. Den er skrevet af Lise Lyck og omhandler den grønlandske økonomi. Jeg tror, hr. Dohrmann har fået den tilsendt; ellers vil den i hvert fald nemt kunne fremskaffes.

Deri påvises det, at det, man har talt om i så mange år, at den danske stat skulle have underskud i forbindelse med Grønland, faktisk ikke er korrekt. Hvis man foretager en analyse af den samfundsmæssige relation mellem Danmark og Grønland, viser det sig faktisk, at de økonomiske fordele, Danmark har af rigsfællesskabet, opvejer det underskud, der er i statens overførsel af penge, bl.a. via bloktilskuddet til Grønland.

Hr. Dohrmann kan i den bog forvise sig om, at den danske del af rigsfællesskabet har

ikke tab på rigsfællesskabet. Men hvis man fortsætter den kurs, der nu føres fra den borgerlige regerings side, så vil man tværtimod nå den situation, at den danske del af rigsfællesskabet samfundsmæssigt vil trække ressourcer fra Grønland til Danmark, så vil der blive tale om en klassisk kolonialistisk udnyttelse fra det store lands side af det lille land. Jamen det kan da meget vel være, at hr. Dohrmann synes, det er utrolig morsomt, hvad jeg siger, men så vil jeg bede hr. Dohrmann om at læse bogen, for det, der står dér, er, så vidt jeg kan se, ikke til at gendrive.

Steenholdt (Grønl.):

Vores parti, Atassut, har den principielle holdning, at hjemmestyrets overtagelse af opgaver, som hidtil har været varetaget af staten, bør foregå i et roligt tempo og være afhængig af, hvorvidt hjemmestyret kan varetage opgaven forsvarligt såvel teknisk som økonomisk.

Atassut går således i princippet ind for, at hjemmestyret på et eller andet tidspunkt skal overtage boligforsyningen i Grønland. Lad mig citere de tanker, jeg udtrykte i Folketingets åbningsdebat, sp. 257-258:

»Blandt de alvorligste problemer, som nogle af Tingets medlemmer har stiftet bekendtskab med, er boligsituationen i Grønland. Der kan vist ikke være mange divergerende meninger om dette spørgsmål. Mangelen på boliger har akkumuleret sig i den grad umiddelbart før boligsektorens overgang til hjemmestyrets ansvarsområde, at der må gøres noget ekstraordinært ...

Muligheden for at erhverve sig en rimeligt god bolig er en menneskeret. Løsningen af dette alvorlige problem i Grønland må ikke være afhængig af, hvem der formelt har ansvaret, og den må ikke forsinkes af formelle forhandlinger mellem de danske og de grønlandske myndigheder. Der kræves en resolut handling her og nu.«

Trods disse tanker er jeg imidlertid betænkelig ved, at netop dette arbejdsområde skal overføres til hjemmestyret allerede nytår 1987. Her tænker jeg på forslaget, hvori hjemmestyret efterlyser nogle beløb, fordi det, som jeg plejer at sige, altid er vanskeligt at gøre noget, hvis man ingen penge har eller mangler nogle. Alle er vist klar over, at netop boligforsyningen i Grønland i disse år har